

ת"פ 31930/01/14 - מדינת ישראל נגד ת פ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 31930-01-14 מדינת ישראל נ' פ

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ת פ

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד נטליה אוסטובסקי

ב"כ הנאשם: עו"ד מאיה אלפי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות הבאות:

- א. הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
- ב. איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
- ג. שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב] תשכ"ט - 1969.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 14.1.14 דרש הנאשם מאימו (להלן: "המתלוננת") 6,000 ₪. משסירבה, איים עליה כי יוציא נגדה צו עיכוב יציאה מהארץ ובכך ימנע ממנה לצאת לטיול מתוכנן. בעקבות כך פנו הנאשם והמתלוננת, עוד באותו היום, לבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקוה. במהלך הדיון איים הנאשם על המתלוננת באומרו "היא לא תיסע ב 17 לחודש על גופתי" וכן "היום המוות רצח". בהמשך לכך הורה בית משפט לענייני משפחה על הוצאת צו נגד הנאשם, האוסר עליו להיכנס לדירה בה מתגוררים הוריו או להימצא במרחק 500 מטרים בקרבתה וכן נאסר עליו להטריד את הוריו בכך דרך ובכל מקום למשך 90 ימים מיום 14.1.14. ברם, על אף הצו, הגיע הנאשם, עוד באותו היום, לדירת המתלוננת ושהה בחדרו עד להגעת שוטרים לדירה. משהגיעו השוטרים, סירב הנאשם להתלוות אליהם, סירב לעיכובו, ולאחר שהודע לו על מעצרו השתמש הנאשם בכוח כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי בכך שסירב לאיזוק תוך שהוא מושך את ידיו בכוח. לאחר שהורד אל הקרקע על ידי השוטרים, השתולל והכניס את ידו לכיס עד אשר הצליחו השוטרים לשחרר את ידו ולאזוק אותו.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. מחוות דעת פסיכיאטרית מיום 21.1.14, עולה כי הנאשם אובחן בעבר כלוקה בהפרעת אישיות גבולית והתמכרות להימורים. לדבריו החל להמר לפני מספר שנים במכונות מזל. לרוב נעזר בכסף שמקבל מהוריו אך לעיתים לווה כסף מחבריו. על רקע הימוריו וחובותיו הכספיים לאנשים שונים התגלעו חיכוכים רבים בינו לבין הוריו, אשר לוו התפרצויות זעם רבות. טוען כי הדברים שנאמרו על ידו נאמרו מתוך "עצבים" וכי לא התכוון לפגוע בהוריו. הבין את משמעות הצו שהוצא נגדו אך חזר לבית הוריו "כדי לדבר איתם ולמצוא פתרון". מחוות הדעת עולה כי הנאשם מבין הליכי משפט, כשיר לעמוד לדין והיה מודע למעשיו בעת ביצוע המעשים.

תסקירי שירות מבחן

4. מתסקיר שירות מבחן מיום 28.4.14 עולה כי הנאשם, יליד 1978, התגורר בבית הוריו עד לאירועים המתוארים בכתב האישום, הינו הבן הצעיר במשפחה המונה 5 נפשות, הוריו בשנות ה-70 לחייהם, פנסיונרים. לפני מספר שנים החל להמר באינטרנט וצבר חובות כבדים, לתפיסתו על הוריו מוטלת האחריות למלא את צרכיו, בכלל זה את החובות שצבר, ואכן במהלך השנים נענו ושילמו את חובותיו. הסביר את מעשיו על רקע חשש לחייו בשל אי תשלום חובותיו לשוק האפור. לקח אחריות על ביצוע העבירות ופנה בבקשה להשתלב בטיפול. הופנה לעמותת "אפשר" וכעת נמצא בשלב ראשוני של אבחון, על כן התבקשה דחיה בת שלושה חודשים.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 2.7.14 עולה כי בשיחה עם המתלוננת התברר שעל אף מאמצי המשפחה הרבים, הנאשם לא הצליח להשתלב במהלך השנים במסגרת עבודה, והיו אלו המתלוננים אשר מימנו את צרכיו וזאת כדי להימנע מעימות עימו. במהלך העשור האחרון התמכר הנאשם להימורים כשהוריו היו אלה שמימנו את חובותיו מכספי הפנסיה שהם מקבלים. להתרשמות שירות המבחן, במהלך השנים נהג הנאשם באלימות כלפי הוריו כאשר הם חששו לפנות לגורמי אכיפת החוק. הוריו ממשיכים לממן את הוצאות מחייתו עד היום, מתוך חשש כי אם יחדלו מכך, הנאשם עלול לפגוע בהם. מהאינפורמציה שהתקבלה מעמותת "אפשר" התברר כי הנאשם הופנה לאבחון אך לא ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול במסגרת העמותה ובהמשך ניתק עימם קשר. בניגוד לאינפורמציה זו, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי הוא ממשיך להגיע לפגישות בעמותת "אפשר", אך כשנדרש לגבות את דבריו בנסמכים, חזר בו וטען כי אינו מעוניין להשתלב בטיפול הואיל וחדל להמר ולפיכך אינו זקוק לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו ער לחומרת התנהגותו, ניכר כי רואה בהוריו כמי שחייבים לשאת בהוצאותיו ולפרנס אותו ולדבריו אף פנה לבית משפט לענייני משפחה בבקשה לקבוע כי על הוריו לדאוג לצרכיו. פנייה זו מחזקת את התרשמות שירות המבחן כי ציפיותיו והתנהלותו דרשנים ללא יכולת לקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית. שירות המבחן התרשם כי התנהלותו המתוארת של הנאשם בכתב האישום כמו גם יכולת הסתגלות נמוכה, חוסר נפרדות במערכת יחסים עם הוריו ותפיסתו כי הוריו חייבים להמשיך ולממן את צרכיו, קושי בוויסות דחפים, קושי בלקיחת אחריות על התנהגותו האלימה וקושי בבחינת ביקורתית את חומרת מעשיו הינם גורמים מגבירי סיכון להישנות ביצוע העבירה. בנוסף, היותו מרוכז בנזקים שנגרמו לו, ניהול חיים שולי ועברייני, התמכרות להימורים, חוסר בשלות להתגייס להליך טיפולי בעיתוי הנוכחי והשלכת אחריות על הוריו מבלי לקחת אחריות על התנהלותו מצביעים גם הם על סיכון גבוה להישנות ביצוע העבירה. נוכח זאת לא יכול שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית, וממליץ על ענישה קונקרטיית אשר תסייע לו להבין את חומרת מעשיו.

אישור הימצאות בטיפול בעמותת "אפשר"

6. מאישור עמותת "אפשר" אשר ניתן ביום 3.7.14, עולה כי הנאשם שהה בטיפול במסגרת עמותת "אפשר" מיום 13.2.14 ועד ליום 19.6.14. הקשר התאפיין בקושי גדול לשמור על רציפות של פגישות, ולאורך התקופה התקיימו

4 פגישות בלבד. הנאשם מסר כי הוא אינו מהמר מזה מספר חודשים וכי עיקר עיסוקו הוא בהתמודדות עם קשיי היום יום. פגישות רבות בוטלו על ידי הנאשם מסיבות שונות. בהמשך התקיימו פגישות נוספות בתאריכים: 3.4.14, 10.4.14, 5.5.14. בשיחת טלפון שהתקיימה תאריך 19.6.14, לאחר שהנאשם לא הגיעה לפגישה שנקבעה ל - 12.6.14, מסר הנאשם כי הוא ממשיך לשמור על ניקיון מהימורים, וכרגע אינו מרגיש צורך לקבל עזרה בתחום ההימורים.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד נדב רייכמן, הנאשם הודה בכתב האישום, העבירות בוצעו כלפי אימו של הנאשם על רקע התמכרותו להימורים, הנאשם חזר ואיים על אימו גם במהלך דיון בבית המשפט ולאחר מכן הפר את הצו שניתן בעניינו. הערך החברתי שנפגע הוא פגיעה בשלוותו ובשלומו של אדם, הפגיעה בתא המשפחתי ופגיעה בסדרי שלטון. מתחם הענישה הראוי הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות עד ל-18 חודשי מאסר. תסקיר שירות המבחן הינו שלילי ומדבר על נאשם אשר השליט טרור וסחטנות כלפי הוריו, מנהל אורח חיים שלילי והתמכרותי ואינו לוקח אחריות על מעשיו. העדר עבר פלילי של הנאשם אינו מעיד על העדר מסוכנותו. התקבלה חוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות השירות ועל כן בנסיבות אלו עותרים לעונש מאסר בפועל של שישה חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה המרבית, קנס והתחייבות.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מאיה אלפי שקד, מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי עבודות שירות. מדובר באירוע יחיד שארע בעקבות רצונה של המתלוננת להוציא את הנאשם מביתה. הנאשם מקבל קצבת נכות בגלל בעיות נפשיות. לדבריה האיומים היו כלליים ולא הייתה כוונה לממש את האיומים, אלא הדברים הגיעו ממקום של מצוקה. העבירות המיוחסות לנאשם הן ברף הנמוך. זו היתקלות ראשונה שם הנאשם עם החוק. הנאשם לקח אחריות למעשיו והוא חרד מההליכים המשפטיים נגדו. הנאשם שולב בעמותת אפשר והגיע לשבע פגישות, הוא עשה את המרב שהוא יכול ולבסוף מצא לעצמו מסגרת של קבוצת תמיכה למהמרים כפייתיים. מאז ינואר 2014 מתגורר בגפו, שומר על נתק מהוריו, דבר אשר מפחית את מסוכנותו. עותרת לעונש צופה פני עתיד בשילוב שירות לתועלת הציבור והתחייבות ללא הפקדה כספית.

9. הנאשם הביע את צער, טען כי לא נמצא בקשר עם משפחתו, גר בתל אביב, עובד למחיתו ומקבל קצבת נכות.

דין

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה באופן יחסי לצד עונשים נוספים.

11. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש הולם

12. בקביעת מתחם העונש הולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע עבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. הערך החברתי אשר נפגע

בעבירת הפרת צו שבא להגן על האדם ובעבירת שימוש בכוח למניעת מעצר הינו שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה פגיעה ממשית, שעה שאימויו של הנאשם היו לפגיעה בחייה של המתלוננת, ונאמרו במהלך דיון בבית משפט. נוסף על כך, בסמוך לאחר מתן הצו נגד הנאשם ובאותו היום הוא הפר אותו, שעה שהגיע לבית המתלוננת ולא עזב את המקום עד אשר הגיעו אנשי המשטרה, וגם משהגיעו אנשי המשטרה למקום סרב הנאשם בכל תוקף להישמע להוראותיהם ואף השתמש בכוח כדי למנוע מהם מלבצע את תפקידם.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. **בת"פ (פ"ת) 3920/07 מדינת ישראל נ' שרעבי (1.4.08)**, הורשע הנאשם בהטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשם הפר צו הגנה אשר אסר עליו להטריד את המתלוננת ושלך לה מסרונים לטלפון. הנאשם ללא עבר פלילי. נידון ל-7 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

ב. **בת"פ (י-ם) 9516/08 מדינת ישראל נ' בן שבת (4.2.09)**, הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, שיבוש הליכי משפט והטרדה אשר בוצעו כלפי אשתו, הנאשם הפר צו הגנה שאסר עליו ליצור להטריד את המתלוננת ואיים עליה, נאשם כבן 45 ללא עבר פלילי. נידון ל-5 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

ג. **בת"פ (ראשל"צ) 1953-09 מדינת ישראל נ' מליחי (7.1.10)**, הורשע הנאשם בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית, הנאשם איים מספר פעמים על המתלוננת בעודו אוחז בהזדמנות אחת סכין, ובהזדמנות אחרת מזלג. בהמשך הוצא נגדו צו הגנה אך הוא הפר אותו והגיע לדירתה של המתלוננת. הנאשם יליד 1973, ללא עבר פלילי, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו. נידון לחודשיים מאסר שירוצה בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

ד. **בת"פ (פ"ת) 10544-01-10 מדינת ישראל נ' מדבדב (11.2.10)**, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם צעיר, חייל בצה"ל, ללא עבר פלילי אשר היה שרוי תחת מתח רב, נידון 35 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר על תנאי.

ה. **בת.פ (פ"ת) 20514-08-09 מדינת ישראל נ' חיימוב (18.2.10)**, הורשעה הנאשמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית, שעה שנכנסה לבית המתלוננים לאחר שהוצא נגדה צו הרחקה. הנאשמת ילידת 1975, עלתה לארץ בשנות ה-90, ללא עבר פלילי, הודתה בהזדמנות הראשונה, נידונה ל-6 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ו. **בת"פ (נת') 28116-04-13 מדינת ישראל נ' סמייה (25.3.14)**, הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל-

5 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ז. **בת"פ (ת"א) 1832/09 מדינת ישראל נ' מסניק (26.1.10)**,
הורשעה נאשמת בעבירה של איומים, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר. לנאשמת
אין עבר פלילי, הודתה במסגרת הסדר טיעון. נידונה ל- 4 חודשי מאסר על תנאי, לצד
עונשים נלווים.

ח. **בת"פ (אילת) 1540-08 מדינת ישראל נ' סושקין (27.1.10)**
הורשעה נאשמת בעבירה של הכשלת מעצר או חיפוש חוקי. הנאשמת דחפה את
השוטרים, אגב איזוקה. ילידת 1955, בעלת הרשעה קודמת אחת, הודתה ולקחה
אחריות. נידונה ל- 3 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים).

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הינם התמכרות
של הנאשם להימורים וחובות שאליהם נקלע. הנאשם ביצע את מעשיו על רקע סירובה
של המתלוננת לתת לו סכום כסף משמעותי, שביקש ממנה, לצורך מימון התמכרותו.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי
ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום
הציבור אינו ממין העניין. השיקול השיקומי אף הוא אינו מצדיק סטייה מהמתחם נוכח סירובו של הנאשם להירתם
לתהליך הטיפולי אשר אליו הופנה. קבוצת התמיכה שבה השתתף הנאשם, שלא במסגרת שירות המבחן או עמותת
"אפשר" אינה עולה כדי שיקום. הליך שעבר בעמותת אפשר היה קצר ובלתי ממצה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע
העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשם איים על המתלוננת כי יפגע
בה והפר צו הגנה אשר הוצא נגדו ובכך פגע בשלוות נפשה.

ב. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם נעדר
פלילי, מתגורר לראשונה בחייו לבדו, ומצוי בחובות בשל הימורים. עונש מאסר שירוצה
בעבודות שירות עשוי ללא ספק להקשות עליו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או
מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם אומנם נטל אחריות על מעשיו, אם כי לא ביטא
מוטיבציה להשתלב בטיפול ייעודי.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו
לו היתקלות ראשונה עם החוק.
עמוד 5

ה. שיקול נוסף לקולא, טמון בכך שהנאשם עזב את בית הוריו, וכיום מתגורר בנפרד מהם.

19. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לכך שממעשיו של הנאשם, כפי שהם מתוארים בכתב האישום, עולה כי הנאשם לא נרתע מלבצע את מעשיו האלימים גם בתוך כותלי בית המשפט וגם בנוכחות אנשי משטרה שבאו לבצע את תפקידם.

20. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבירות שירות לתקופה קצרה לצד מאסר על תנאי והתחייבות. אין מקום להטיל על הנאשם קנס כספי.

סוף דבר

21. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש וחצי מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה במתנ"ס בית צבי. תחילת עבודות השירות ביום 11.11.14.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה מן העבירות שבהן הורשע.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנה, לבל יעבור על עבירה מן העבירות שבהן הורשע.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות. ככל שקיימת הפקדה בתיק המ"ת אשר קשור לתיק זה, תושב למפקידים, בכפוף לכל הוראה חוקית.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' חשוון תשע"ה, 28 אוקטובר 2014, בנוכחות הצדדים.